

# NAZISTISK IDEOLOGI

## Tekster til kapitel 3 og 4

### TEKST 5

#### Partiprogrammet "De 25 punkter"

*På et møde i Hofbräuhaus i München den 24. februar 1920 fremlagde Hitler DAPs nye partiprogram. Programmet kan ses som en tidlig tilkendegivelse af, hvad nazisterne ønskede med fremtidens Tyskland. I august 1920 ændredes partinavnet til NSDAP*

Det tyske Arbejderpartis program er et tidsprogram. Førerne nægter at opstille nye mål, når man har nået de i programmet nævnte, dersom dette kun har til hensigt at muliggøre partiets videre eksistens ved en kunstigt opflammet utilfredshed i masserne.

1. Vi kræver, at alle tyskere sluttes sammen i et Stortyskland på grundlag af folkenes selvbestemmelsesret.

2. Vi kræver, at det tyske folk bliver ligeberettiget med andre nationer, at fredstraktaterne fra Versailles og St. Germain (: fredsaftalen med Østrig 1919) annulleres.

3. Vi kræver land og jord (kolonier) til at ernære vort folk og til bosættelse for vort befolkningsoverskud.

4. Kun folkefæller kan være statsborgere. Folkefælle er kun den, der har tysk blod i årerne uden hensyntagen til konfession (: trossamfund). Det er derfor umuligt for en jøde at være folkefælle.

5. Den, der ikke er statsborger, må kun kunne leve i Tyskland som gæst

og må være undergivet fremmedloven.

6. Kun statsborgere må have ret til at bestemme over statens ledelse og love. Derfor kræver vi, at ethvert offentligt embede uanset dets beskaffenhed, det være sig inden for riget, landene eller kommunerne, kun må beklædes af statsborgere. Vi bekæmper det korrupte parlamentsroderi ved besættelse af stillinger ud fra partianskuelser alene uden hensyntagen til karakter og evner.

7. Vi kræver, at staten i første række forpligter sig til at sørge for statsborgernes erhvervs- og livsmuligheder. Såfremt det ikke er muligt at ernære hele statens befolkning, skal borgere fra andre nationer (ikke-statsborgere) udvises af riget.

8. Enhver yderligere indvandring af ikke-tyskere bør forhindres. Vi kræver, at alle ikke-tyskere, som er indvandret i Tyskland efter den 2. august 1914, straks skal tvinges til at forlade riget.

9. Alle statsborgere skal have samme rettigheder og samme pligter.

10. Enhver statsborgers første pligt må være at virke, åndeligt eller legemligt. Den enkeltes virke må ikke være i modstrid med den almene interesse, men må være til nytte for alle inden for fællesskabets rammer. Derfor kræver vi:

11. At indkomster uden arbejde og indsats bringes til ophør, at renteslaveriet brydes.

12. Med henblik på de uhyre ofre af gods og blod, som enhver krig kræver af folket, skal personlig berigelse ved krig betegnes som en forbrydelse mod folket. Vi kræver derfor øjeblikkelig inddragelse af penge tjent på krigen.

13. Vi kræver, at alle virksomheder (i trusts), som allerede er blevet socialiseret, skal nationaliseres.

14. Vi kræver tantieme (: procentvis andel i virksomhedens overskud) på alle storvirksomheder.

15. Vi kræver en storstilet udbygning af alderdomsforsorgen.

16. Vi kræver, at der skabes en sund, levedygtig middelstand, at stormagasinere straks overgår til kommunernes eje, og at de udlejes til billige penge til små næringsdrivende, at man tager mest mulig hensyn til alle små næringsdrivende ved leveringer til stat, land eller kommune.

17. Vi kræver en jordreform, der er tilpasset vore nationale fornødenheder, gennemførelse af en lov til vederlagsfri ekspropriation af jord til formål, der tjener det fælles bedste. Afskaffelse af grundskatter og umuliggørelse af enhver jordspekulation.

18. Vi kræver, at der fares hensynsløst frem mod dem, der ved deres virke skader det almene vel. Nedrige forbrydere mod folket, ågerkarle, fidusmagere o.s.v. skal straffes med døden uden hensyn til konfession eller race.

19. Vi kræver, at romerretten, som står i den materialistiske verdensordens tjeneste, erstattes af et retssystem bygget på tyske principper.

20. For at gøre det muligt for enhver dygtig og flittig tysker at erhverve sig højere uddannelse og derved at rykke ind i en ledende stilling må staten drage omsorg for, at hele folkeuddannelses-

apparatet udvides væsentligt. Studieplanerne ved samtlige læreanstalter skal tilpasses det praktiske livs krav. Så snart børnene begynder at fatte det, må skolen tilstræbe, at de får forståelse af statstanken (samfundslære). Vi kræver, at fattige forældres børn, der viser specielle anlæg, bliver uddannet på statens regning uden hensyntagen til forældrenes stand og erhverv.

21. Staten må sørge for at fremme folkesundheden ved at beskytte såvel moder som barn, ved at forbyde, at børn anvendes i arbejdet, ved at sørge for legemlig dygtiggørelse, ved at gøre det lovpligtigt at dyrke gymnastik og drive sport, ved kraftigt at støtte samtlige foreninger, der har til formål at uddanne ungdommen legemligt.

22. Vi kræver, at den hvervede hær afskaffes, og at der oprettes en folkehær.

23. Vi kræver, at man ad lovgivningens vej sætter ind mod bevidst politisk løgn og dennes udbredelse gennem pressen. For at gøre det muligt at skabe en tysk presse kræver vi, at:

a) samtlige ledere og medarbejdere på tysksprogede aviser skal være statsborgere

b) ikke-tyske aviser skal have statens specielle tilladelse til at udkomme. De må ikke trykkes på tysk.

c) al økonomisk medejerskab i tyske aviser eller indflydelse på samme fra ikke-tyskeres side forbydes ved lov, og kræver som straf for overtrædelse heraf, at en sådan bladvirksomhed standses, og at de ikke-tyske, som arbejder på den, straks udvises af landet. Aviser som går imod det fælles vel, skal forbydes. Vi kræver, at lovgivningsmagten skrider ind mod kunst- og litteraturretninger, der virker undergravende på vort folk, samt at arrangementer, der

støder an mod foranstående krav, aflyses.

24. Vi kræver frihed for alle religiøse bekendelser i staten, for så vidt de ikke rummer en fare for denne eller virker anstødelig mod den germanske races opfattelse af sædelighed og moral. Partiet som sådant repræsenterer et positivt kristent standpunkt uden i religiøs henseende at binde sig til én bestemt bekendelse. Det bekæmper den jødisk-materialistiske ånd i og uden for os og er overbevist om, at vort folk kun varigt kan komme sig indefra på dette grundlag:

Det almene vel er vigtigere end enkeltpersoners vel.

25. For at kunne gennemføre alt dette kræver vi: at der skabes en stærk centralmagt i landet. At det politiske centralparlament har ubetinget autoritet over hele riget og over alle dets organer.

At der oprettes korporationer (: sammenslutninger) og erhvervskamre, som kan gennemføre de love, staten har udstedt i de enkelte forbundsstater.

Partiets førere lover at gå ind for at gennemføre foranstående punkter hensynsløst og om nødvendigt at give deres liv for det.

#### TEKST 6

##### Hitler om det "Nationale" og "Sociale"

*I en tale den 12. april 1922 fremlagde Hitler sit syn på begreberne "national" og "social", der begge spiller en central rolle i såvel partiprogrammet som partiets politiske visioner. Her følger et uddrag af talen.*

Der findes i denne mægtige kamp kun to muligheder: enten sejrer den ariske side eller den tilintetgøres og jøden sejrer.

Det er på baggrund af denne blodigt alvorlige erkendelse, vi har grundlagt vor bevægelse. To grundsatninger indskrev vi dengang i vore hjerter. For det første: at koncentrere bevægelsen om denne yderst nøgterne erkendelse, og for det andet: at udbrede denne erkendelse med den mest hensynsløse sandfærdighed.

Men denne erkendelse viser os først og fremmest en række af de vigtigste principper for vor unge bevægelse, som vi tiltror så store muligheder.

For det første: "National" og "social" er identiske begreber. Ved grundlæggelsen af bevægelsen besluttede vi at kalde den "nationalsocialistisk". Vi sagde til os selv, at "national" i allerførste række betyder at handle i grænseløs, altomfattende kærlighed til folket og – om fornødent – også at dø for det.

Altså betyder det at være social at opbygge staten og folkefællesskabet sådan, at hver enkelt virker for folkefællesskabet og følgelig også må være overbevist om dets godhed og ærlige redelighed for at kunne dø for det.

For det andet sagde vi til os selv: Der findes ikke og kan ikke findes klasser. Klasse betyder kaste, og kaste betyder race. I Indien findes der kaster – ja, dér er det muligt, dér var der engang ariere og mørke urinbyggere. Sådan var det også i Ægypten og også i Rom. Men hos os i Tyskland, hvor alle, der overhovedet er tyskere, har samme blod og samme øjne og taler samme sprog, dér kan der ikke findes klasser, dér findes kun ét folk og ikke andet. Selvfølgelig anerkender vi, at der må og vil findes "stænder" – ja, urmagernes stand fx og de hårdest arbejdendes, malernes, teknikernes, ingeniørernes, embedsmændenes osv. Ja, stænder kan der findes.